

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קאסוב
ירושלים שנת ה'ת"ק
ובת מנוחה בבית
השם אביו ר' אפרים (דל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורח חיים היומיו לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כ
טבת

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ד
ה'ת"ק שנת ה'ת"ק
ובת מנוחה בבית
השם אביו ר' ישראל (דל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן ריב – שהעיקר פוטר הטפל

ב. מרקחת שמניחין על ריקיין דקים אותם ריקיין הוה טפילה למרקחת שהדבר ידוע שאין מתכוונים לאכול לחם:

סימן ריג – מי שיצא אם מוציא אחרים. ובו ג' סעיפים

א. על כל פירות ושאר דברים חוץ מפת ויין אם היו האוכלים שנים או יותר אחד פוטר את חברו אפילו בלא הסיבה ומיהו ישיבה מיהא בעי דדוקא פת ויין בעי הסיבה ולדידן הוי ישיבה כמו הסיבה לדידהו ולפי זה לדידן דלית לן הסיבה אין חילוק בין פת ויין לשאר דברים דבישיבה אפילו פת ויין אחד מברך לכולם ושלא בישיבה בשאר דברים נמי כל אחד מברך לעצמו. והא דאמרינן דאחד מברך לכולם בשאר דברים חוץ מן הפת הני מילי בברכה ראשונה אבל בברכה אחרונה צריכין ליחלק וכל אחד מברך לעצמו דאין זימון לפירות. הגה: ויש אומרים דבכל הדברים חוץ מפת ויין לא מהני הסיבה והוא הדין ישיבה לדידן (נימ יוסף סימן קע"ד ע"ג הרמ"ד) ולכן נהגו עכשיו בפירות שכל אחד מברך לעצמו:

ב. אין המברך מוציא אחרים אלא אם כן יאכל וישתה עמהם ואז יוצאים בשמיעתן שמכוונים אליו אפילו לא יענו אמן:

ג. אין יוצא ידי חובתו בשמיעת הברכה אפילו יענה אמן אלא אם כן ששמעה מתחלתה ועד סופה ונתכוין לצאת בה ידי חובתו והמברך נתכוין גם כן להוציא ידי חובתו:

סימן ריד – בכל ברכה צריך להיות שם ומלכות. ובו סעיף אחד

א. כל ברכה שאין בה הזכרת שם ומלכות אינה ברכה ואם דילג שם או מלכות יחזור ויברך ואפילו לא דילג אלא תיבת העולם לבד צריך לחזור ולברך דמלך לבד אינה מלכות:

סימן רטו – עניית אמן אחר הברכות. ובו ד' סעיפים

א. אין עונה אמן אחר ברכותיו אלא אחר שתי ברכות או יותר שהם סוף ברכות ונהגו לענות אמן אחר יהלודך ואחר ישתבח. הגה: ויש אומרים שאין עונין אמן רק אחר ברכת בונה ירושלים בברכת

המזון וכן המנהג פשוט במדינות אלו ואין לשנות (מוספוט ומלמי ריש פרק שלשה שאלנו ומסרי"ק שו"ע ע"ג). ובמקומות שנהגו לענות אמן אחר יהלודך וישתבח יענה גם כן אחר ברכת שומר עמו ישראל לעד (נימ יוסף סימן נ"ב):

ב. השומע אחד מישראל מברך אחת מכל הברכות אף על פי שלא שמע כולה מתחלתה ועד סופה אף על פי שאינו חייב באותה ברכה חייב לענות אחריו אמן אבל אם היה המברך אפיקורוס או כותי או תינוק או היה גדול ושינה ממטבע הברכות אין עונין אחריו אמן. הגה: ועונין אמן אחר עובד כוכבים אם שמע כל הברכה מפיו (ה"ר"י פרק אלו דברים):

ג. והא דאין עונין אמן אחר תינוק דוקא בשעה שלומד הברכות לפני רבו שמותר ללמד לתינוקות הברכות כתקנן ואף על פי שהם מברכין לבטלה בשעת הלימוד אבל בשעה שהם מברכין לפטור את עצמן כיון דבני חינוך הם עונים אחריהם אמן וכן בשעה שאומרים ההפטורה בבית הכנסת:

ד. כל המברך ברכה שאינה צריכה הררי זה נושא שם שמים לשוא והרי הוא כנשבע לשוא ואסור לענות אחריו אמן:

סימן רמז – דיני ברכת הריח. ובו י"ד סעיפים

א. אסור ליהנות מריח טוב עד שיברך קודם שיריח אבל לאחריו אין צריך לברך כלום:

ב. אם זה שיוצא ממנו הריח עץ או מין עץ מברך בורא עצי בשמים. ואם הוא עשב מברך בורא עשבי בשמים. ואם אינו לא מין עץ ולא מין עשב כמו המוס"ק מברך בורא מיני בשמים. ואם היה פרי ראוי לאכילה מברך הנותן ריח טוב בפירות והני מילי כשנטלו להריח בו או לאכלו ולהריח בו אבל אם נטלו לאכלו ולא נתכוין להריח בו אף על פי שהוא מעלה ריח טוב אינו מברך ועל כולם אם אמר בורא מיני בשמים יצא הילכך על כל דבר שהוא מסופק בו מברך בורא מיני בשמים על אגוז מוסקאט"ה ועל קני"ה וקלא"ו וכל מיני בשמים שהם לאכילה מברך הנותן ריח טוב בפירות:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינקה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות ללבות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנקה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.